

Yaradanını Bilmek ve Ona Kulluk Etmek

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh kemâ yenbegî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirin ve imâmi'l-müttakîn ve senedi'l-âşîkîn ve şefîi'l-müznibîn Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihşânin ilâ yevmi'l-cezâ'.

Emmâ ba'd:

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Sabah namazını camide kılmak çok sevaptır; insan günün yarısını ibadetle geçirmiş gibi mükâfât alır. Yatsı ile sabah [namazını] camide kıldığı zaman bütün gününü ibadetle geçirmiş gibi sevap alır. Sabah namazından sonra da güneş doğup işrâk vakti gelinceye kadar, kerâhat vakti çıkıncaya kadar camide oturmak Efendimiz'in âdet-i seniyyesidir, sevaptır. Her zaman anlattığımız bir husus. Bu sebeplerle namazı kılmamıza rağmen camide oturuyoruz.

Yorgun da olsak, biraz uyumak da istesek, oturuyoruz ki o sevapları Allah bizlere de ihsan etsin diye arzumuz, hevesimiz var.

Allah bize o mükâfâtlarını ihsan eylesin. Rahmetine erdirsin. Bizleri sevdiği razı olduğu kullardan eylesin.

**a. Allah Kâfirlere Lanet Etmiştir.
(Ahzab Suresi 65. Ayet)**

Ahzâb sûresinin 65. âyet-i kerîmesinde Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴾

Inna'llâhe leane'l-kâfirîne ve eadde lehüm saîrâ hâlidîne fîhâ ebedâ lâ yecidûne veliyyen ve lâ nasîrâ. “Allahu Teâlâ hazretleri hiç şüphe yok ki, muhakkak ki kâfirlere lanet etmiştir.”

Kâfirler lanetlidir, mel'undur.

İlk lanetlik mahluk şeytandır. Allahu Teâlâ hazretleri şeytana lanet eyledi. Cenne-

tinden kovdu ve cehennemlik olduğunu bildirdi. *Şeytân-i laîn*, “lanete uğramış şeytan” demek. *Lâin*, “lanete uğramış” demek oluyor.

Ama kâfirler de lanete uğramışlardır. *Inna'llâhe leane'l-kâfirîn*. Allahu Teâlâ hazretleri onlara da lanet etmiştir. Onlar da mel'undur, laîndir. Onlar da şeytan gibidir.

Neden?

Çünkü kâfir. Çünkü Yaradanını bilemedi, bulamadı. Çünkü Yaradanının istediği şekilde ibadet etmedi.

Bir yaratılmışın, bir kulun, bir mahlukun en başta gelen vazifesi Yaradanını bilmektir ve Yaradanına kulluk etmektir. İlk vazifesi bu. Çünkü hayatı O veriyor. Erzakı da O veriyor. Nimetleri de O veriyor. Sıhhati de O veriyor. Her şeyi O veriyor. Her şeyi Allah'tan alıp da Allah'a inanmamak, Allah'ı tanımamak, Allah'la savaşmak, Allah'a karşı gelmek mel'unca bir tarzdır, meş'um bir harekettir; çok kalleşçe, çok nankörce bir harekettir. Hangi kelimeyi söylerseniz rahatlıkla söyleyin. Her şeye müstehâktır.

Ben bu İngilizler'e, bazı iyi terbiye görmüşlerine hayran oluyorum. Bir şey [yapıyorsunuz;] *excuse me* diyor, *thank you* diyor. Gayet güzel. Mesela evine gittiğimiz, dere nehir kenarındaki kadın; gayet tatlı. Biz bir şey yapmadan "Teşekkür ederim." diyor. Ufacık bir şeye teşekkür ediyor. İnsanoğlu böyle olmalı.

Bizim ecdadımız da öyle. Bizim de kendi yerleşmiş ailelerimizde muazzam bir nezaket ve zerafet var; tatlılık, kibarlık var. "Özür dilerim, afedersiniz." diye yaklaşıyoruz biz de. "Rahatsız ettiysem özür dilerim. Çok teşekkür ederim. Allah razı olsun." deriz. Bunlar güzel şeyler.

Bir kulun yaptığı küçücük bir iyiliği bile teşekkürle karşılıyoruz da her şeyimizi veren Allah'a ibadet etmek zor mu geliyor? Allahu Teâlâ hazretleri bize çok mu ağır emirlerde bulunmuş? Çok mu zor Müslümanlık?

Yok. Çok rahat, çok güzel, çok tatlı, çok huzurlu, çok sevimli.

Allah bizi niye sabah namazına kaldırıyor?

Güzel; sıhhate uygun, faydası var.

Niye gece kaldırıyor?

Gece uykuyu bölmenin de daha büyük faydası var. Teheccüdün de faydası var.

Niye oruç tutturuyor?

Oruç tutmanın da senin sıhhatine faydası var. Âzâların dinlenecek.

Her şeyin kötü gibi görünen, hoşumuza gitmiyor durumda olan şeylerin bile faydası var.

Doktorlar bize hep hoşumuza giden şeyler mi söylüyorlar? İğneyi batırıyorlar, karnımızı, vücudumuzu kesiyorlar. Etlerimizin bazısını alıyorlar, dikeyiyorlar. Acı ilaçları veriyorlar. “Yatacaksın” diyorlar, “yemeyeceksin” diyorlar. Nedir bu doktorlardan çektiği bu insanların ya, Allah Allah! Amma zalim adamlar ha! Asıyorlar, kesiyorlar... Boyuna yasaklar... Hiç kimse doktora kızıyor mu? Kızmıyor; herkes gidiyor, teşekkür ediyor. Para veriyor, kuyruğa giriyor, muayene oluyor. “Hastaneye geldim.” diyor, tıpış tıpış gidiyor.

“Ameliyat olacağım da hocam, 15 gün sonra inşaallah...”

Niye gidiyorsun, kesecekler seni?

“Kesecekler ama sonra iyi olacak.”

Trafik polisleri bir sürü yasak koymuşlar. Sağa dönülmez. Sola dönülmez. U dönüşü yapılmaz. Kırmızıda şöyle olmaz...

Bunların niçin anlatıyoruz?

Allah’ın emirleri de güzeldir, yasakları da güzeldir, yerli yerindedir; onu anlatmak için.

İnsanların da hayatlarında, toplumsal yaşantılarında bir sürü yasak var. Ve bu yasakları insanlar kendileri isteyerek koyuyorlar. Yine insanların iyiliği için koyuyorlar. Doktorlar da bir sürü yasaklar koyuyor; hastanın iyiliği için.

“Fazla yeme.”

“Ama çok tatlı hocam.”

“Doktor bey, bunu yemek çok hoşuma gidiyor.”

Çok hoşuna gidiyor ama çok yersen hasta oluyorsun. Tansiyonun çıkıyor, şekerin çıkıyor. Sonra gözün görmez olacak. Gözün patlayacak, göz damarların patlayacak. Daha mı iyi?

Kâfirler çok kötü iş yapıyorlar; çok mel'unluk, nankörlük yapıyorlar.

İnna'llâhe leane'l-kâfirîn. "Allah kâfirlere lanet etmiştir." *Ve eadde lehüm saîrâ.* "Onlara saîre hazırlamıştır."

Saîr, "alevli ateş" demek. Ateşler çeşitli şekillerde olabilir. Alevleri havalara yükseliyorsa ona *saîr* derler.

Alevli ateşler hazırlamıştır; o kâfirler, o inanmayanlar, o münkirler, o müşrikler cayır cayır alevlerin içinde yanacaklar.

b. Kafirler Ebediyen Ateşte Kalacaklar

Hâlidîne fîhâ ebedâ. "Ebediyen o ateşin içinde kalacaklar."

Bir müddet yanıp çıkmak değil, kebab gibi kavrulup kenara gelmek değil, azıcık kızarıp ondan sonra dışarı çıkmak değil. *Hâlidîne fîhâ.* "Ebedîler olarak orada kalacaklar." Devamlı kalıcılar. Yani cehenneme giren kâfirler ebediyen yanacaklar.

"Yanarlar, ölürler; kurtulurlar."

Bizim köyde cahil, terbiyesi kıt birisi demiş ki;

“Ben öldükten sonra ne olacak, beni yıka-
mayın. Yıkayıp da ne olacak? Atın beni dereye;
kurtlar, çakallar yesin. Nasıl olsa ölmüşüm.
Isırdıklarını göremem.”

İnanmıyor. Öldükten sonra acı duymaya-
cağını sanıyor. Halbuki ölü, kabrinin üstüne
basılmasından, taşına oturulmasından bile
azap görürmüş. Dünyadaki oğlunun kızının
yaptığı kötülükler kendisine gösterilince bile
azap görürmüş. Onlardan haberi yok, inancı
yok, bilgisi yok.

“Atın beni dereye.” demiş.

Sonra, ayağında -dizleri- romatizma ol-
duğu için, kahvede; “Ben bir romatizma ilacı
buldum.” demiş.

“Nasıl buldun? Ne yaptın?”

Demiş ki; “Varilin içine giriyorum. Altına
da ocağı koyuyorum. Ateş yavaş yavaş, yavaş
yavaş ısınıyor. Ayaklarım da ısınıyor, ısınıyor;
dayanabileceğim kadar. Ondan sonra çıkıyo-
rum, ayaklarım çok rahat ediyor, romatizmam
geçiyor. Çok iyi bir usul.” diye böyle kahvede
buluşunu anlatmış.

Sonra bakmışlar, adam yok. Bir gün yok, iki gün yok, üç gün yok... “Yahu ortalıkta görünmüyor. Ne oldu bu?” Hanımı filan da yok. [Anası] da kasabaya gitmiş, o da yok. Kimse yok.

Bir açıyorlar ki; bidonun içine girmiş, altına ocağı yakmış, herhalde ocağın gazlarından bayılmış, bidonun içine yığılmış. İçindeki su, altındaki ateş, bir güzel pişmiş ki sağlam çıkartamamışlar. Kemikleri etlerinden ayrılmış...

Neden?

Allah geride kalanlara ibret gösteriyor. İnanmayanların âkıbeti böyle olacak.

Kur’ân-ı Kerîm’de bildiriyor ki;

﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ

عَذَابِهَا﴾

Lâ yukdâ aleyhim fe-yemûtû. “Ölmezler ki kurtulsunlar.”

Mahvolsalar, ölseler cezalarından kurtulacaklar.

Ve lâ yuhaffefü anhümü'l-azâb. “Azapları da azaltılmaz...”

Ölmezler de...

Nasıl ölmeyecek?

﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾

﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾

Küllemâ nadicet cülûdühüm bed-delnâhüm cülûden gayrahâ li-yezûkü'l-azâb. “Derileri, etleri, kemikleri yandıkça Allah yenileştirecek, yeniden yakacak, yeniden azap çekecekler.” *Li-yezûkü'l-azâb.* “Azabı devamlı çeksinler diye Allah yeniden yaratacak, yeniden azabı çekecekler.”

Derisi yanacak. Yenilenecek, yeniden yanacak. Yeniden yenilenecek, yeniden yanacak. Ölmek yok. Ölüm bir kurtuluş.

Ölüm dünyada da bir kurtuluş. Benim dedem biraz fazla ızdırap çekmiş. 70-80 yaşında “Artık al Allahım emanetini.” demiş. -Biz İstanbul'daydık.- “Al emanetini yâ Rabbi! Yaşadım, bıktım.” demiş.

Lebid b. Rebia diye bir Arap şair var. Diyor ki; “Hayatın uzamasından ve insanların ‘Nasılsın?’ demesinden bıktım artık. Ölmek istiyorum.” 156 yıl yaşamış.

Herkes yaşamak istiyor ama yaşamanın bazen tadı da kalmıyor. Ölüm bir kurtuluş oluyor. Şöyle az ağrı, âsân ölüm, kâmil bir iman ile; “Üç gün yatak, dördüncü gün toprak.” demişler büyüklerimiz.

Ölüm de bir şey ama ölmek yok; cehennem azabı hazırlanmıştır, ebedî kalacaklar.

Lâ yecîdûne veliyyen ve lâ nasîrâ. “Orada ne yardım edecek bir kimse ne de bir dost bulacaklar.”

Cehennemde arkadaş yok, dost yok. Kendilerine iyilik yapacak bir kimse yok. Yardım edecek bir kimse de yok.

c. Kafirlerin Ahiretteki Pişmanlıkları

﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾

Yevme tukallabu vücûhühüm fi'n-nâr.

“Yüzleri cehennemde bir öyle bir öyle çevrilecek, döndürülecek.” *Yekûlûne*. Onlar bu azabı çektikçe çok pişman perişan olacaklar da diyecekler ki; *Yâ leytenâ eta'na'llahe ve eta'na'r-rasûlâ*. “Ah ah! Keşke Allah’a ve Resûlüne itaat etseydik. Keşke Allah’ı dinleseydik, Kur’an’a uysaydık. Keşke Muhammed-i Mustafâ’yı dinleseydik, sünnet-i seniyyesine uysaydık, itaat etseydik! Âsî olmasaydık, münkir olmasaydık keşke!” diyecekler.

Tabii iş işten geçmiş. O zamanki pişmanlıktan Allah bir mükâfât vermeyecek. “Bunlar pişman oldu, çıkartın bunları azaptan.” demeyecek.

En kötü pişmanlık âhiretteki pişmanlıktır ki faydası yoktur. Dünyadaki pişmanlığın faydası vardır. Adam içki içiyor, günah işliyor; pişman oluyor, içki şişesini kırıyor, tevbe ediyor. Ondan sonra hacca gidiyor, namaz kılıyor,

iyi bir insan olabiliyor. Mâzîsi eşkıyâ, ondan sonra evliyâ. Mâzîsi haydut, ondan sonrası mahbub, makbul bir kul. Böyle olabilir. Tevbe bekâr olabilir. Hırsız, yol kesici, ayyaş, sarhoş; tevbe ediyor, iyi bir insan oluyor. Kız peşinde, kumar peşinde gecelerini geçirirken tevbe ediyor, iyi insan oluyor. Dünyadaki pişmanlığın faydası vardır. Dünyadaki pişmanlık insanı günahından döndürüyor. Âhiretteki pişmanlığın faydası yok; çünkü ne kadar pişmanlık yapsa yüreğinin yangını daha çok artıyor. “Ah keşke Allah’a itaat etseydim! Ah keşke Resûlullah’a itaat etseydim! Ah be, vah bu kafa!” Oranın acısı daha beter. O da bir ruhsal ve fikirsel azap.

﴿ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا
فَاضْلَلْنَا السَّبِيلَ ﴾

Ve kâlû rabbenâ innâ ata'nâ sâdetenâ ve küberâenâ fe-edallûne's-sebîlâ.

Çare arıyorlar. Diyecekler ki; “Yâ Rabbi! Biz saadetimize ve büyüklerimize itaat ettik. Onlar da bizi yoldan saptırdılar.”

Saadet ve *sâdât*, “seyidler” demek. Seyid de “bir kavmin başkanı” demek.

“Biz kavmimizin başkanlarına...” *Ve küberâenâ*. “Ve ulularına...”

Küberâ, “kebirler” demek.

“Ulularına itaat ettik.”

Kabile başkanı ne dediyse öyle yaptık. Çete başkanı ne dediyse öyle yaptık. Mafyanın reisi ne dediyse öyle yaptık.

Öyle yapıyorlar. “Şunu öldür!” diyor; hapse gireceğini vesaireyi düşünmüyor, gidiyor öldürüyor. Polisin gözü önünde tabancayı çekiyor, takır takır kurşunları boşaltıyor. Kaçmıyor da, polisler yakalıyor, götürüyor.

“Niye yaptın?”

“Reis böyle emretti.”

Mafyadaki itaate hayret ediyor insan.

Rabbenâ. “Ey Rabbimiz!” *Innâ ata'nâ sâdetenâ*. “Biz kavmimizin başkanlarına.” *Ve küberâenâ*. “Ulularına itaat ettik de...” *Fe-edallûne's-sebîlâ*. “İşte onlar bizi yoldan saptırdılar.”

﴿ رَبَّنَا أَتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنُّهُمْ لَعْنًا
كَبِيرًا ﴾

Rabbenâ âtihim dî'feyni mine'l-azâbi vel'anhüm la'nen kebîrâ. “Ey Rabbimiz, onlara azabı iki misli, iki kat ver. Çünkü bizi onlar saptırdı yâ Rabbi!”

d. İnsan Aldanmayacak, Aldanmakta Aldatmak Kadar Suç

Vel'anhüm la'nen kebîrâ. “Çok büyük bir lanetle onlara lanet eyle yâ Rabbi!”

Burada cevap yazılmıyor, başka bir konuya geçiliyor. Ama başka âyet-i kerîmelerde buyuruluyor ki; “Hepsine azap kat kat verilecek.” Öyle aldatana daha çok, aldanana daha az değil. Çünkü aldanmak da aldatmak kadar suç. İnsan aldanmayacak.

Aldanmayacaksınız, muhterem kardeşlerim!

Birçok insan aldanıyor. Benim yüreğim parçalanıyor. Kardeşlerime bakıyorum, insanlara bakıyorum; öyle aldanıyorlar ki... Tasavvuf yolunda aldanıyorlar. Sapık insana tâbi oluyor.

Geçen gün bizim hacı hanım duymuş. Manisa'da birisi varmış. Bütün müridleri topluyormuş bağ zamanı oldu mu, "Hadi bağları toplayın." Mürid orada bir işçi gibi... "Hadi hepsini toplayın."

Müridler senin hizmetçin mi? Müridler uşak mı? Müridler işçi mi? Müridin görevi ne? İsteği ne?

Mürid, "isteyen" demek. Ne istiyor?

Allah'ın rızasını istiyor. Sen ona Allah'ın rızasının yolunu göstereceksin. Peygamberlerin *-aleyhimü's-salâtü ve's-selâm-* görevleri ne?

İnsanları hak yola çağırmak.

﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

Mâ es'elüküm aleyhi min ecrin. "Ben bu yaptığım görevden dolayı sizden bir ücret istemem."

"İstemiyorum" diyor peygamberler, ücret istemiyorlar.

În ecriye illâ alâ rabbi'l-âlemîn. “Benim mükâfâtımı Allah verir. Ben sizden ücret istemiyorum.”

“İtaat edin, kâfi.” diyor. “Şu haramdır, şu haramdır. Şu günahdır, şu günahdır. Bunları yapmayın. Şunları şunları yapın. Şunları yaparsanız cehenneme gidersiniz, bunları yaparsanız cennete gidersiniz.”

În aleyke ille'l-belâg. Vazife, tebliğ etmek. Kullardan da bir şey istemiyor.

Allahu Teâlâ hazretleri sevdiği kulunu kullardan da müstağnî eyler, kullara muhtaç etmez, kullara el açtırmaz.

Vazife sömürmek değil; vazife insanları Cenâb-ı Hakk'ın yoluna davet etmek, Kur'ân-ı Kerîm'i, hadîs-i şerîfleri, dini öğretmek.

Şimdi ben bakıyorum arkadaşlara, müslümanlara, Türkiye'de bakıyorum, bir kasabaya gidiyorum... Acıyorum; sapık bir insana tâbi olmuşlar. Alenen sapık; ya içkici ya başka bir şey ya başka bir şey...

Bana kadının birisi mektup yazdı. Mektubu neşretsem yer yerinden oynar.

Diyor ki; “Biz falanca dergâhtanız hocam.” Ama dergâhın başkanını uçururlar. Müridleri havalarda gezdirirler, medhede ede bitiremezler. Adam öldü. Yerine birisini bıraktı. Veya yerine birisi geçti, nasılsa... Kadına demiş ki;

“Sen biraz geriye kal.”

“İşim var, evime gideceğim.”

“Yok, biraz geriye kal.”

Herkes gitmiş. Bu mektubu yazan kadın... -Üç beş sene önce, mektubu koruyorum ama fazla teferruâtını unuttum.- Ondan sonra “Yukarı gel.” demiş. Yukarı gitmiş. “İçerideki odada bekliyorum.” diyor. “Bekledim, uzadı; bekledim, uzadı. Şöyle kapıyı açtım...” -Ne söyleyeceksen söyle, benim de kocam var, evde işim var.- Mektupta yazıyor; “Vallâhi hocam, orada kadınlarla [sevişiyordu.] Kapattım, kaçtım gittim.” diyor. Yani içeride başka kadınlar varmış. “Onlarla -“flört” diyelim artık, daha ötesinin ne olduğunu bilmiyorum.- sevişiyordu.” diyor mektupta. Ona da bilmem ne “baba” demişler. Bir şehirde meşhur...

Hacda bir grup gördüm. Böyle selvi gibi kızlar, kadınlar; seçme hepsi. Hani riyaset-i cumhurun bando mızıka bölüğü gibi. En uzun boyluları, gösterişlileri seçerler. Şöyle hepsi pembe başörtü, mor manto; giyimleri Bir Türk'ten güzel vesaire... Bir kalkışları var; canlı, diri diri kalkıyorlar. Grup hâlinde tavaf...

Kim bunlar?

“Onlar işte o cemaat.” dediler.

“Allah Allah, amma düzenli, amma şevkli, amma iştiyaklı genç kızlar...” dedim. Hacda bir grup. Ondan sonra bu mektubu gördüm. İşte başlarındaki herif bunları özel odasına alıp grup hâlinde veya tek tek sevişiyormuş. Kadın yazıyor mektubunda. Ağlayarak şikâyet ediyor.

Bunun da peşine gidiyorlar. Niye gidiyorlar?

Çünkü bunun çığırkanları çok medhediyor. “Bizim baba havalarda uçar. Denizlerde yürüyerek geçer.” Neler diyorsa diyor. Aldanıyor.

Niye aldanıyorsun? Aldanma. Sen bunu madem gördün, bana mektup yazacağına bütün o kadınların hepsine; “Kardeşim, burası din yolu değil. Burası şeytanın [yeri.] Buradan gidelim. Bu herife bir daha yüzüne bakmayalım, tükürelim!” de.

Aldanmak da aldatmak kadar suç. Aldanmayın. Kur’ân-ı Kerîm var, hadîs-i şerîf var. O hadîs-i şerîfin ve Kur’ân-ı Kerîm’in çizgisinde, çizgi neyse öyle olsun.

e. Kadınların Eğitimi Çok Önemli

Ben kadınların eğitimine çok [önem verdim.] Baktım, acıdım, çok eksik gördüm. Mecmua çıkarttık. Kadın dernekleri kurduk. Camilerimizin kadınlar kısmının mutlaka olması gerektiğini, kadınların camiye gelip vaaz dinlemesini söyledim. Çok camimizin altında kadın derneğimiz var; kurslar yapar, çalışmalar yapar vs. vs.

Kadınların eğitimi çok önemli. Erkeklerin eğitimi çok önemli. Çocukların eğitimi çok önemli. Aldanmayacak. Dinin aslını öğrenecek. Âyeti, hadisi öğrenecek. Diyecek ki; “Bu

senin yaptığın âyete aykırı. Bu senin yaptığın hadise aykırı.”

Birisi diyor ki; “Hocam ben birisine bağılıydım...”

Bunları neden anlatıyorum?

“Biz kavmin başkanlarına ve ulularına itaat ettik, onlar da bizi saptırdı.” İtaat etmek de suç, sapmak da suç, saptırmak da suç. Onu anlatıyorum.

“Ben bir şeyhe tâbi olmuştum.”

Bana anlatıyor. Anadolu’da bir köye gittim. Geldi bizden ders aldı.

“Ama iyi bir insan olarak biliyorum. Sonra bir gün sünnete, dine aykırı bir durumunu gördüm. Dedim ki; ‘Bu sizin yaptığınız şey hadîs-i şerîfe aykırı. Böyle yapmayın. Hadis var bu hususta efendim.’”

Demiş ki;

“Var ama olsun, sen yapmaya devam et.”

“Aslında uyanmam lazımdı. Uyanmadım.” diyor.

“Hadis var da olsun, sen yine böyle yapmaya devam et.”

Yani hadise aykırı iş yapmaya devam et.

“Sonra biraz zaman geçti. Yine bir şey oldu. Yine baktım, hadîs-i şerîfe aykırı bir şey. Yine gittim; ‘Efendim böyle bir hadis var bu konuda. Bu yanlış olmuyor mu?’”

“Hadis var ama olsun, sen yine öyle yapmaya devam et.”

“Yine uyanmadım. ‘Bir bildiği vardır.’ dedim.” diyor.

“Sonra bir gece rüya gördüm. Rüyamda tekkemizde yangın çıkmış.” diyor. O tekkesini anlatıyor. Yani bağlı olduğu tekkede yangın çıkmış. Bu da “Yangın çıktı, eyvah!” diye dışarıya fırlamış. Kova arıyor, su arıyor. Su taşıyacak, suyu dökcek, yangını söndürecek. Yolda Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz ile karşılaşmış. -Rüyada- Nefes nefese... demiş ki; “Yâ Resûlallah, tekkemizde yangın çıktı da kova arıyorum, su arıyorum. Tekkemizde yangın çıktı...” deyince Peygamber Efendimiz; “Bizim öyle tekkemiz yok!” demiş. Resûlullah’ın razı olduğu bir tekke olmadığı

rüyada anlaşıldı. O zaman yolunun yanlışlığını anlamış.

Nasıl anlaşılır?

f. Herkes Kur'an-ı Kerim'e, Hadis'e Uyacak

Âyete aykırıdır, hadise aykırıdır.

İçkili düğün salonu çalıştırıyor. Olmaz! İçki haram, sunmak da haram, sundurmak da haram. Sakal yok, bıyık yok. Bu sakalın, bıyığın kazınması yirminci yüzyılda çıktı. Haram bu. Sakalın bıyığın kazınması haram! Niye hepimiz sakallıyız?

Çünkü bırakmak sünnet; kazımak haram.

Şimdi niye böyle oluyor?

Kimisi öğrenci, belki okula sakallı gelmesine müsaade etmiyorlar. Kimisi işyerinde sakal bıraktırmıyorlar. Ama mecbur olmadığı halde kimisinde sakal yok.

Bir arkadaşı Melbourne'de göremedim. Seviyorum, bana da iltifat ediyor. Yok, ortaklıktan kayıp. Mehmet Ali'ye söyledim; "Ya göremedim falancayı." dedim.

“Hocam, o kabahatli de yanına ondan gelmiyor.” dedi.

“Ne oldu?” dedim.

“Türkiye’ye gideceğim diye sakalını kazımış.”

“Sakalı kazıyınca senden utanıyor.” dedi.

Nasıl olacak?

Herkes sünnete uyacak, Kur’ân-ı Kerîm’e uyacak.

Sigara içmek tahrîmen mekruh. İçilmesi lazım! Biz söylüyoruz, “içilmesin” diye. Kimisi kitaplarında yazmış, kimisi de bana destan gibi mektupla itiraz ediyor: “Sen ‘içilmesin’ diyorsun ama Doğu Anadolu’daki meşhur şeyhlerden bazıları içiyor.”

Benim örneğim şeyhler değil! Benim örneğim Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ *salallahu aleyhi ve sellem*. Şeyhler içiyorsa hesapları kendilerine ait. Ne hesapla içiyorlarsa bilmem. Ama içmemesi lazım. İçilmemesi lazım.

Bazen şeyhler bazı işleri bazı sebeplerden yaparlarmış. Ama işin aslı öyle değilmiş de dışarıdan gören öyle görürmüş. Bazen öyle şeyler olabilir. Ama benim bildiğim, Allah bana “Falancaya uy.” demiyor. “Peygamberim Muhammed-i Mustafâ’ya uy.” diyor. “Kur’ân-ı Kerîm’e uy.” diyor. O kadar! Ölçü bu.

Şeyhin vazifesi ne?

Şeyhin vazifesi; insanları Allah’ın yoluna davet etmek, Allah’ın dinini insanlara incelikleri ile öğretmek.

“Herkes Allah’ın dinini öğretiyor.”

Herkes öğretmiyor. Yarım öğretiyor, bir kısmını saklıyor. Aşağıya dipnot düşüyor, işine gelmeyen yerde itiraz ediyor. Gülüyorum. Kitabı okuyorum, hadisi okuyorum; dipnotta “Şöyledir de böyledir de...” Kendisi ona uygun değil; aşağıda dipnotta kıvırttırıyor, çırpınıyor. Gülüyorum. Kendisinin pozisyonunun ofsayt olduğunu anlıyor, orada kıvırttırmaya başlıyor. Onu hiç [karıştırmayacaksın;] hadis öyle, o kadar.

Innâ ata'nâ sâdetenâ ve küberâenâ fedallûne's-sebîlâ. “Biz başkanlarımıza, ulularımıza uyduk, onlar da bizi yoldan saptırdılar yâ Rabbi! Onlara iki misli azap ver!”

Hınçlarından “Bizim reisleri daha çok azaplandır!” diyor.

Hepsine katmerli katmerli azap verecek. Yani onlara az azap verilmeyecek.

Demek ki buradan anlıyoruz ki saptırmak da sapmak da suç. Sapmasın. Allah akıl vermiş herkese, bir de peygamber göndermiş, bir de kitap indirmiş. Kur'ân-ı Kerîm'in herkesin evinde olduğunu biliyoruz. Kur'ân-ı Kerîm'in meâlinin olduğunu da biliyoruz. Kur'ân-ı Kerîm'e uyan alimleri de biliyoruz.

Bir kadının mahremi olmadan sefer mesafesine uzağa gitmesi doğru değil! Peygamber Efendimiz; “Kim ki Allah'a ve âhîret gününe inanıyorsa Allah'tan korksun, mahremi olmadan seyahate, sefere çıkmasın.” diyor. Hadis var, size gösterebilirim. Burada hoca hanım diyor ki; “Kararlaştırdık, ben Diyanet'ten hacı-ları götüreceğim, hacca gideceğim. Evvelsi senede de gittik.”

“Bizim mezhebimizde yok. Kadının [mahremi olmadan] hacca gitmesi yok.” dedim.

Hastalansan ne olacak? Bayılsan ne olacak?

Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente'l-alîmü'l-hakîm. Sübhâne rabbinâ rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn. Ve selâmun ale'l-cemî'l-enbiyâi ve'l-mürselîn ve alâ âlihî ecmaîn. Ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. el-Fâtîha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
25 Zilka'de 1418 / 23.03.1998

[Bütün Tefsir Dersleri'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

